

[Jesper Simonsen.]

bag sig i det danske Folk. Og for at Løsningen skal tilfredsstille denne Betingelse, er det utvivlsomt ganske nødvendigt, at den ikke fraviger de Principper, paa hvilke de foreliggende Forslag er bygget op. Fraviges disse, vil der i meget vide Kredse af vort Folk straks melde sig Utilfredshed med Løsningen, og Diskussionen vil da, uanset hvordan Partistillingen maatte være her i Rigsdagen, ikke kunne bringes til Ophør.

Den Løsning, som maa opnaas, for at Ro kan tilvejebringes om Sagen, maa da ske ud fra de Principper, som er Grundlaget for de foreliggende Lovforslag. Dette er ikke Principper fra i Dag, de hviler paa Anskuelse, der er i nøje Samklang med de Anskuelse, som det danske Folk har vundet gennem en mangeaarig Diskussion om dette Spørgsmaal, og som det danske Folk er kommet til gennem det Arbejde, der er gjort fra demokratisk Side for at klargøre, hvilke Opgaver Danmark har, og hvilke Muligheder Danmark har for at løse disse Opgaver. Og den Anskuelse, som derigennem er vundet, lader sig ikke tilside sætte ved den Løsning, som nu skal træffes. Den lader sig saa meget mindre tilside sætte, som de demokratiske Kredse i vort Folk føler sig fuldkommen sikre paa Sejr for de Anskuelse, de har sluttet sig til. Landstinget er naturligvis i Stand til i Øjeblikket med det knebne Flertal, der er derovre, at hindre en Løsning efter demokratiske Principper, men der er — det er noget, man erfarer, naar man kommer ud til Møder om disse Spørgsmaal — en ganske fast Overbevisning om, at det kun er et Tidsspørgsmaal, hvor længe Landstinget vil være i Stand til at hindre en saadan Løsning. Derfor føler man sig fuldkommen sikker paa sin Sejr i dette Spørgsmaal, og man vil ikke nu se Muligheder for denne forskærtset gennem en Ordning, der ikke tilfredsstiller de Principper, hvorpaa Forslagene er opbygget. Der vogtes derfor ogsaa ude i Befolkningen nøje paa Partierens Stilling i denne Sag. Jeg skal et Øjeblik beskæftige mig dermed. For Regeringspartierens Vedkommende er Sagen jo klar; gennem en Aarrække har disse Partier med stadig stigende Tilslutning i Befolkningen hævdet Principperne for en Nyordning af den Art, her er foreslaaet. De staar samlet, og de to Partier har ved Valget faaet et meget stærkt Flertal for de Forslag, de har samlet sig om.

Det konservative Folkeparti staar i skarp Opposition. Men positive Udtryk for

denne Opposition gennem Forslag, eller Ændringsforslag til de foreliggende Lovforslag, har vi jo ikke set. Det kunde dog synes paakrævet, at det konservative Folkeparti fandt et Standpunkt udformet i Forslagsform. Thi en blot Bekæmpelse af det, her foreligger, kan jo umuligt tilfredsstille det konservative Folkeparti. En blot Bekæmpelse af det vil kun bevirke en Opretholdelse af den bestaaende Ordning, og den er Partiet jo ganske enig i ikke duer, aldeles ikke tilfredsstiller de Krav, Partiet rejser. Derfor tror jeg, at det konservative Folkeparti, hvis man skal regne med det i denne Debat, positivt maa vise, hvad dets Krav gaar ud paa.

Det ærede Medlem Hr. Parkov omtalte i Gaar paa gammeldags Maner, at det var Eksistenskampen, det drejede sig om for Danmark i Tilfælde af krigerske Konflikter, og det ærede Medlem fremhævede, at Danmark havde *Raad* til at tilvejebringe et Beredskab, som kunde optage Eksistenskampen. Jeg kunde dog meget ønske at se, hvorledes man egentlig vilde forme et Forslag, der skulde tilfredsstille disse Krav. Jeg henstiller, om ikke det var muligt for Partiet at klargøre for os andre og for Vælgerbefolkningen, hvad det egentlig er, det kræver. Ellers bliver hele Diskussionen kun Ord og atter Ord, tilmed Ord, som ikke alene er nyttige, men ogsaa i mange Henseender kan virke skadeligt.

Dernæst kommer vi til Partiet Venstre, og dette Partis Stilling til Spørgsmaalet — derom er der ingen Tvivl — er jo det mest interessante. Man gaar utvivlsomt ikke Partiet for nær, naar man siger, at Partiet i denne Sag er oprigtigt søgende, oprigtigt søgende efter et Standpunkt eller i hvert Fald efter en Udvej. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen anviste ikke i Gaar, saa vidt jeg kunde forstaa, nogen egentlig Udvej. Det ærede Medlem vendte sig mod de foreliggende Lovforslag og kritiserede dem stærkt i to Henseender, dels i Henseende til de Formaaalsbestemmelser, som er givet i Forslagene, dels i Henseende til Organisation og Udstyret af det Beredskab, som foreslaas opstillet til Løsning af de givne Opgaver. Opgaverne bestemmes i § 1. Med den højtærede Formands Tilslutning vil jeg gerne have Lov til at læse et Par Linier for at bringe klart i Erindring, hvorledes Opgaverne bestemmes, før jeg kommer med de Bemærkninger, jeg vil knytte dertil. Det hedder i § 1:

„... Opgave bliver at varetage Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver i Overensstemmelse med